Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

NR. 29 - 19 JULI 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

Nu moet Bobo slapen gaan,
Vlug het lampje uitgedaan.
Hij kruipt in het ledikant,
Poesje in de poezemand!

Zie je de vier boeken, die de tekenaar in
Bobo's slaapkamer verstopt heeft?

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo

Lees-Voor

Tante Pieta Secuur

Tsjoek-Tjoek

Oma

Bobo Konijn en zijn

1 Papa Konijn is op reis geweest en als hij terugkomt, brengt hij voor de kinderen een cadeautje mee. Daarom zit Bobo's zusje, dat Krabbel heet, al op de uitkijk. „Dag, papa!" roept ze, als ze papa Konijn aan ziet komen. En ze kijkt naar het grote pak dat hij onder de arm draagt. Wat zou daar wel in zitten?

2 Je ziet het al: het is een schoolbord! Echt een cadeautje voor Krabbel, die zo graag met haar krijtjes poppetjes tekent. „Nu kun je je hartje ophalen," lacht papa Konijn. En Krabbel roept: „Ooh, dank u wel, papa! Als ik ook nog krijtjes krijg, ga ik meteen een mooie tekening voor u maken! Vindt u dat goed?"

3 Ja hoor, papa Konijn heeft ook aan krijtjes gedacht. Krabbel krijgt een hele doos. Zou papa ook wat voor mij meegebracht hebben? denkt Bobo. Mama knipt een oogje tegen haar groot konijnekind. Natuurlijk, papa zal zijn Bobo toch zeker niet vergeten! Het valt niet mee voor Bobo om al die tijd te moeten wachten.

4 Ha! Nu is het zover. Ook Bobo heeft zijn cadeautje: een dik boek met fijne stripverhalen. „Ik ga meteen lezen," zegt Bobo blij. Krabbel is al bezig met haar schoolbord. Het eerste poppetje staat er al bijna op. Mama Konijn vindt het fijn dat papa weer thuis is.

Papa

Baby Boemsi

Mama

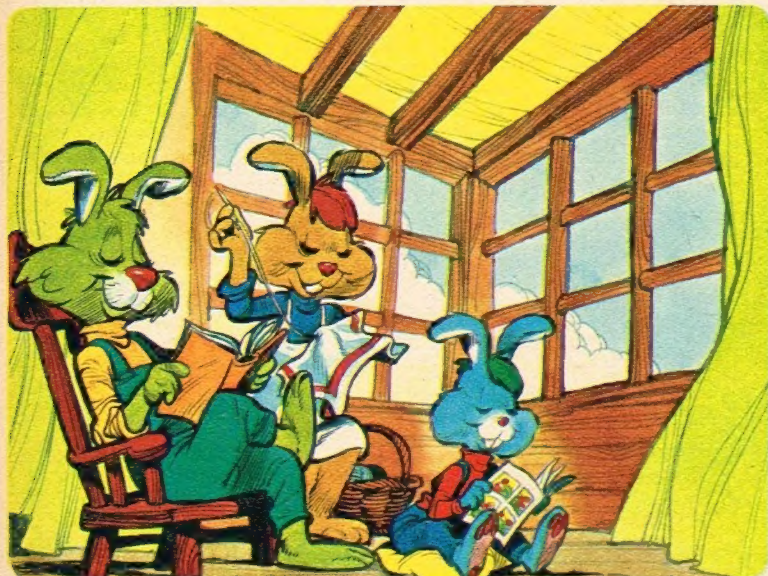

Krabbel

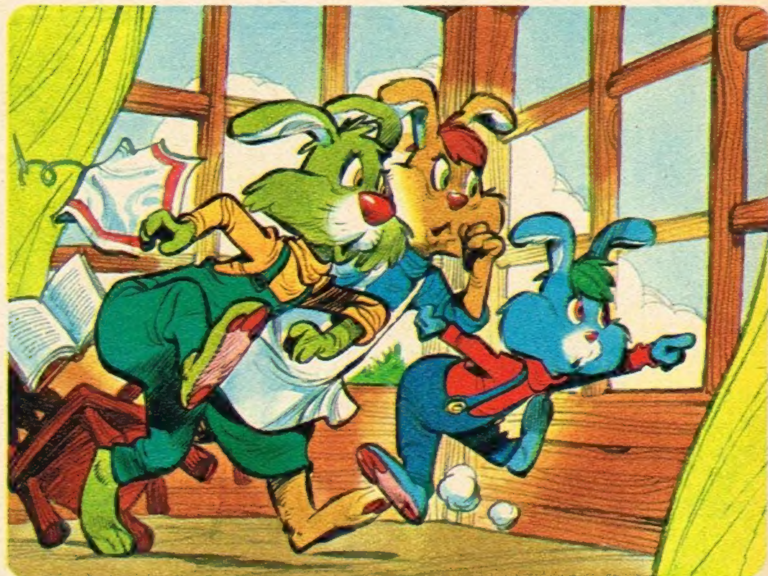
vrolijke familie

Oom Slokop.

5 Met hun drietjes zitten ze in de kamer. Bobo leest in zijn nieuwe boek, mama borduurt en papa heeft ook een boek genomen. „Fijn dat Krabbel nu een schoolbord heeft om op te krabbelen," zegt mama tevreden. „Nu hoeft ze tenminste niet meer mijn muren en deuren vol te tekenen. Je hebt een goed cadeautje gekocht!"

6 Maar als Bobo een verhaaltje uit heeft, kijkt hij toevallig even door het raam. Hij ziet Krabbel, daar buiten in de tuin. Hij schrikt: „Kom eens kijken, papa en mama!" Papa gooit zijn boek op de grond en mama haar borduurwerk. Ze kijken naar buiten. „Och alle klavertjes!" roepen ze. „Kijk, die Krabbel eens!!!"

7 Krabbel kijkt erg verbaasd op, als papa, mama en Bobo naar buiten stormen. Ze heeft niet alleen het schoolbord vol getekend, maar ook de schutting en de muren. „Het schoolbord was zo gauw vol," zegt ze tegen papa. „Ik wou nog veel meer poppetjes maken." Maar papa haalt een mooie, zachte doek voor de dag.

8 „Kijk, Krabbel, met deze doek kun je de poppetjes die je op het bord getekend hebt, weer uitpoetsen," vertelt hij. „Dan kun je aan de gang blijven, zolang je maar wilt." O, dat wist Krabbel niet. En wat doet Bobo? Hij gaat met water en zeep de schutting en de muren schoonpoetsen. Nu zal Krabbel het nooit meer doen!

**Hier zie je Bobo met zijn verfdoos. Misschien wordt hij nog weleens een echte schilder!
Hier is een versje over een mevrouw en een schilder. Je kunt het met z'n tweeën voordragen. Dan is de een mevrouw en de ander schilder.**

DE SCHILDER

Mevrouw: Schildertje, schilder mijn deurtje eens blauw.
Schilder: Zeker, mevrouw, met genoegen, mevrouw!
Blauwe deurtjes zijn mooier dan rode,
Blauwe deurtjes zijn echt in de mode.
Schilderen, o zo plezierig is dat,
Maar pas nu op, want uw deurtje is nat!

Mevrouw: Schildertje, schilder mijn regenton groen!
Schilder: Zeker, mevrouw, 'k zal het dadelijk doen.
Groene tonnen zijn mooier dan bruine,
Groene tonnen staan fijn in de tuinen.
Schilderen, o zo plezierig is dat.
Maar pas nu op, want uw ton is nog nat!

Mevrouw: Schildertje, schilder mijn kamertje paars.
Schilder: Nee maar, mevrouw, wat is dat voor iets raars.
Paarse kamertjes zijn zo antiek,
Paarse kamertjes maken je ziek.
Mevrouw: Schildertje, schildertje, wat een bezwaar,
Als u niet wilt, nou dan laat u het maar!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

De tekenaar had het vreselijk warm. Hij dacht aan de winter, toen het koud was. Hij tekende vier winterplaatjes voor midden in de zomer!

sneeuw

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

glijden

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

In de winter is het koud.
Als het vriest, komt er ijs.
Het ijs is glad.
Kijk goed uit, anders val je.
In de zomer is het warm.
Toch is er ijs.
Het ijs is niet glad.
Het is lekker.
Het smaakt naar room.
Ik hou van ijs. En jij?

au! ik val

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

au! ik lig

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

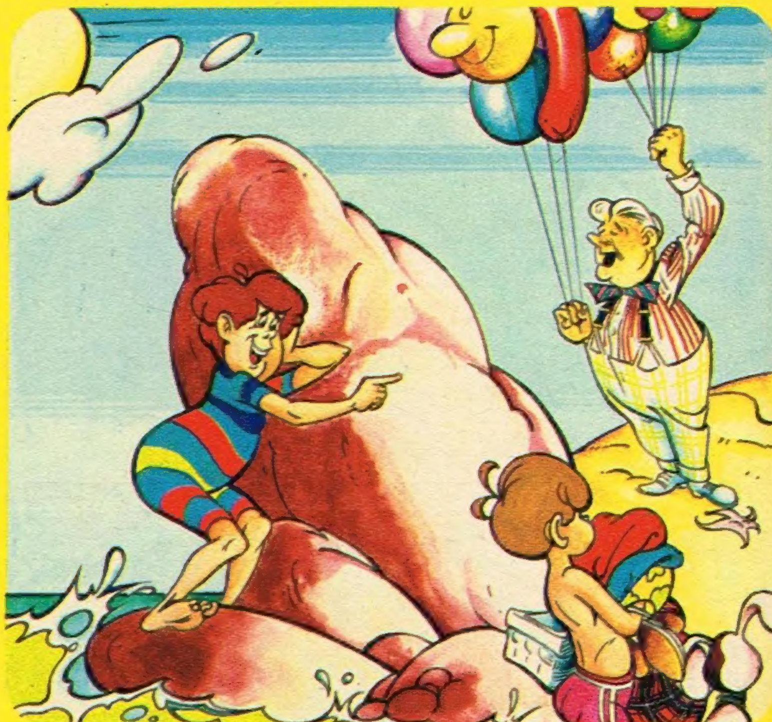
OOM STUNTEL

en zijn neefje Handige Heintje

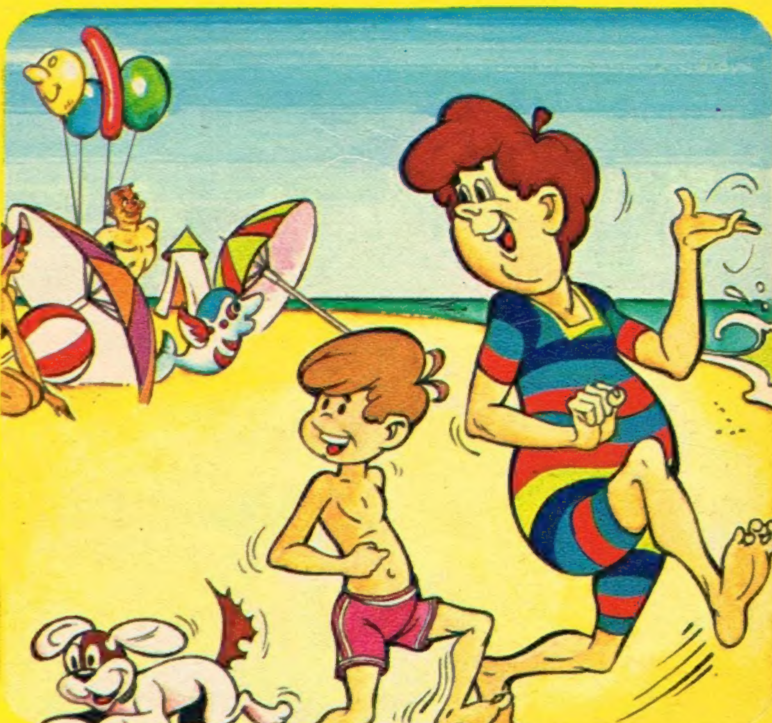
❶ Op een hete zomerdag gaan oom Stuntel, Heintje en Flap de hond een dagje naar zee. „We gaan eerst heerlijk zwemmen," zegt oom. „Als we dan zijn opgefrist, gaan we op het strand zitten." „Waar laten we onze kleren?" vraagt Heintje. „Als we die tussen al die zonnende mensen nog maar terug kunnen vinden!"

❷ Maar oom Stuntel weet wat. Op het strand loopt een man met ballonnen. „Ga er vlug een paar kopen," zegt hij tegen Heintje. Heintje snapt niet wat de bedoeling is, maar hij doet natuurlijk wat oom zegt. „Mag ik vier ballonnen van u?" vraagt hij aan de koopman. „Zeker wel, vent," zegt de man. „Veel plezier ermee!"

❸ Oom heeft de kleren in de badtas gedaan. Hij heeft ook een mandje met brood en fruit meegenomen. Nu bindt hij twee ballonnen aan het mandje en twee aan de tas. Wat doet mijn malle baasje? denkt Flap. Waarom moeten die rare dingen aan de spullen van oom worden vastgebonden? Maar dat zal hij gauw genoeg zien.

❹ Als ze naar de zee lopen, zien ze tussen de mensen door de ballonnen in de lucht. Nu kunnen ze de plaats, waar het mandje en de tas staan, gemakkelijk terugvinden. „Wat zeg je van je knappe oom?" lacht oom trots. „Je kunt nog veel van me leren, jongen!" Heintje knikt. Oom Stuntel kan ook weleens slim zijn!

5 Oom en Heintje hebben heerlijk gezwommen. „Ho, help!" roept Heintje opeens. Ginds blaast de wind de badtas en het mandje door de lucht. Dat komt natuurlijk door de ballonnen. „Daar gaan onze spullen!" schreeuwt oom. „Gauw, erachteraan. Jij ook Flap, kom mee! Die nare wind ook, die schopt alles in de war!"

6 Daar rennen ze met hun drietjes uit het water. De druppels spatten op de badgasten. „Kunnen jullie niet uit je doppen kijken?" roepen die. Maar ze luisteren niet eens. Ze hollen verder, de ballonnen achterna. Zouden ze de spullen nog te pakken krijgen? Of zou de wind oom Stuntel en Heintje te vlug af zijn?

7 Gelukkig! De touwtjes van de ballonnen blijven haken aan de tak van een dikke boom. Hijgend kijken oom en Heintje omhoog. Fft, wat hebben ze gelopen! „Nu moeten we nog terug ook," zucht Heintje. „Het is een reuze eind, hoor, helemaal naar het strand." Maar oom zegt: „Waarom zouden we naar het strand terug moeten?"

8 Ze klimmen samen in de boom. Op de dikke tak zitten ze zeker zo goed als in het warme zand. Hondje Flap kruipt in het mandje, als het brood en het fruit eruit zijn. Het is gezellig daarboven in de boom. Veel beter dan op het drukke strand, waar bijna geen plaats meer was. De stunt van oom is heel goed afgelopen!

We wonen allemaal

Vandaag krijgt het huis van de familie Zonnemans een schoonmaakbeurt. Maar het is geen gewoon huis. Het is een gele caravan. Daarom gaan ze ermee naar een garage. Terwijl de garagebedienden het werk doen, maakt papa een babbeltje met de chef.

Verder is iedereen druk in de weer. Behalve opa, die een dutje doet. Mama maakt de ruiten van de auto schoon. Oma en Lucie poetsen de kinderwagens op. Baby vindt het leuk. Zou Lucies pop het ook fijn vinden? Marjo wil Tippie de hond in bad doen.

Er zijn zes borstels in de tekening verstopt. Wie

n een gele caravan

Ho! Tippie gaat aan de haal met de spons. De tweeling wast hun speelgoedauto in een teiltje met sop. „Geef mijn bloemetjes wat water, alstublieft!" vraagt Wiesje met de bloempot. Bas wil de zeepbellen verven. Denk je dat hem zo iets lukken zal?

❹ Een van de poesjes is in Peters laars gekropen. Poesjes hebben altijd pret. Oom Wim heeft ook pret. Hij speelt piano en Loekie en Anja dansen erbij. Dat is leuk. In een garage speelt anders nooit iemand op de piano. Dat moest je vaker doen, oom Wim!

schoonmaken houdt, kan ze zeker vinden!

RIJEN-RIJEN-RIJEN-IN EEN WAGENTJE

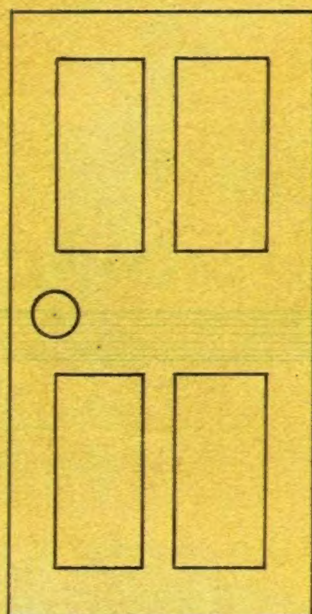
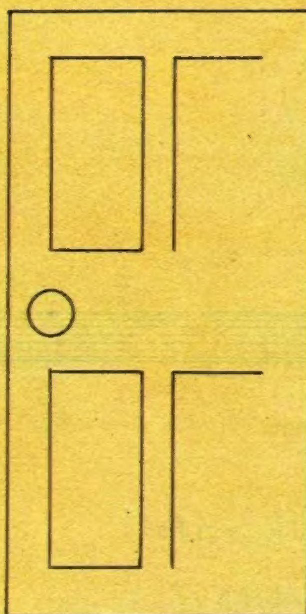
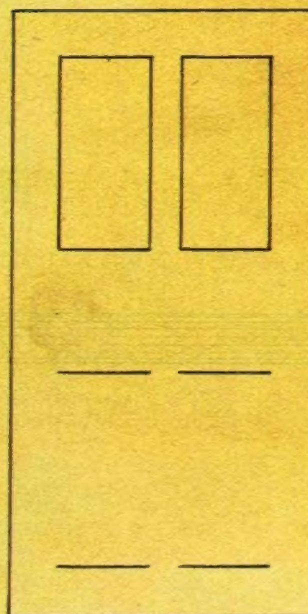
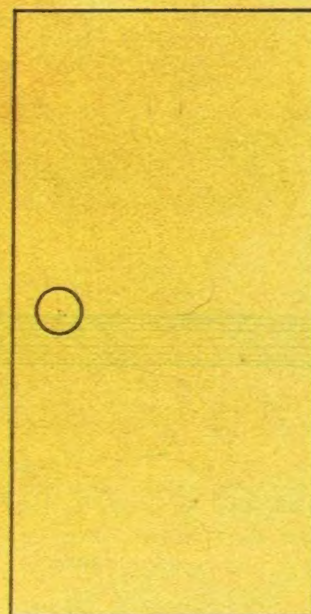
1

2

3

4

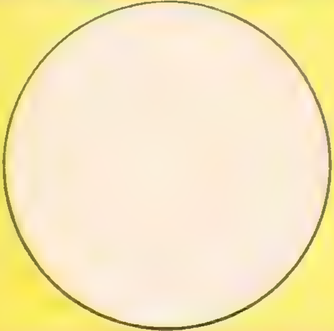
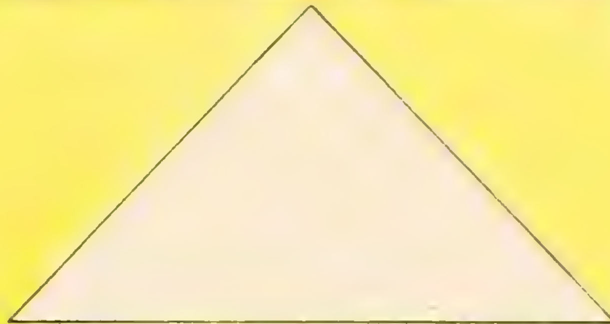
De tekenaar moest vier keer hetzelfde plaatje tekenen. Maar bij een van de poppen is hij een paar lijntjes vergeten. Kijk eens goed in welke wagen dat poppetje zit.

De eerste deur is klaar, de tweede deur is bijna klaar, de derde deur nog lang niet en de vierde deur nog minder. Dus vlug aan het tekenen maar!

MET BOBO AAN HET WERK

Een rondje, een driehoek en een vierkant, die je vast heel mooi kunt kleuren!

Ga met je vinger langs de lijntjes, dan zie je welke verfpot de schilder heeft gekozen.

Wat zou het vissertje vangen? Trek een lijn over de puntjes, dan zie je het vanzelf!

De bruiloft met de droomjapon

Lang geleden woonde er in de torenkamer van een groot paleis een naaistertje dat Bella heette. Ze naaide aan de bruidsjapon voor de mooie, vrolijke prinses Rozemarijn. Elk steekje dat ze naaide, elk knoopje dat ze aanzette en elk kantje dat ze vasthechtte was even mooi en keurig. Bella was het knapste naaistertje van het hele land. Anders zou ze nooit op het paleis gewoond hebben. Natuurlijk vond Bella het fijn, dat ze zo knap en handig werken kon. Maar toch zou ze weleens wat anders willen dan altijd maar op dat donkere torenkamertje te moeten zitten.

Onder het werk droomde Bella dat ze zelf de prinses was die de bruidsjapon mocht dragen. Ze droomde van de knappe prins, die haar mee zou nemen naar zijn kasteel. Het waren mooie dromen en daardoor zal het wel gekomen zijn dat de bruidsjapon van prinses Rozemarijn een echte droomjapon werd.

Je zou denken dat prinses Rozemarijn heel gelukkig was, omdat ze die prachtige japon al gauw zou mogen dragen. Maar dat was niet zo.

Prinses Rozemarijn had helemaal geen zin om te trouwen.

Ze dacht: Als ik met de prins getrouwd ben, moet ik altijd rondlopen met een kroon op mijn hoofd. En ik moet altijd met hem uit rijden gaan. En nooit meer zal ik kunnen doen waar ik zelf zin in heb.

Er waren een heleboel dingen waar prinses Rozemarijn zin in had. Dansen, spelletjes doen, veel pudding eten, heel laat opstaan en heel laat naar bed gaan, poppetjes tekenen en de lakeien voor de gek houden. Dat kon ze natuurlijk niet meer, als ze de vrouw van de prins zou zijn. Hoe dichter ze bij de bruiloftsdag kwam, hoe benauwder ze het kreeg.

Als de prins haar op kwam zoeken, was prinses Rozemarijn helemaal niet vriendelijk tegen hem. Ze lachte niet meer, werd om alles kwaad en een keer stak ze zelfs haar tong tegen hem uit.

Nou, dacht de prins, dat néém ik niet. Ik ga niet trouwen met een prinses die haar tong tegen me uitsteekt. Wat denkt ze wel. Morgenavond zal ik Rozemarijn gaan vertellen dat de bruiloft niet door kan gaan.

Toevallig was juist de volgende dag de droomjapon van Bella het naaistertje klaar. Och, dacht Bella een beetje verdrietig, nu de japon klaar is, moeten ook mijn dromen afgelopen zijn. Het viel niet mee om van al die lieve dromen afscheid te moeten nemen. Zuchtend bracht ze het prachtige kleed naar prinses Rozemarijn. Bella had natuurlijk verwacht dat de prinses opgetogen zou zijn over de droomjapon. Maar Rozemarijn zat in de vensterbank poppetjes te tekenen en ze keek niet eens op, toen Bella binnenkwam. „Hang hem daar maar over die stoel," zei ze en tekende verder.

Het naaistertje kon niet begrijpen, hoe iemand zo onverschillig kon zijn over haar droomjapon. In gedachten liep ze het paleis uit. Maar de prinses had de droomjapon gegrepen en gooide hem met een boos gezicht uit het raam.

Precies voor de voeten van Bella kwam de droomjapon terecht.

„Je mag 'm houden, ik wil 'm niet meer!" riep Rozemarijn.

Bella raapte het kleed met trillende handen op, ging ermee naar het torenkamertje en trok hem aan.

„Nu is het net of mijn droom echt is," zei ze tegen zichzelf. „Ik draag die mooie bruidsjapon. Maar in zo'n kleed kun je toch niet in een torenkamertje blijven."

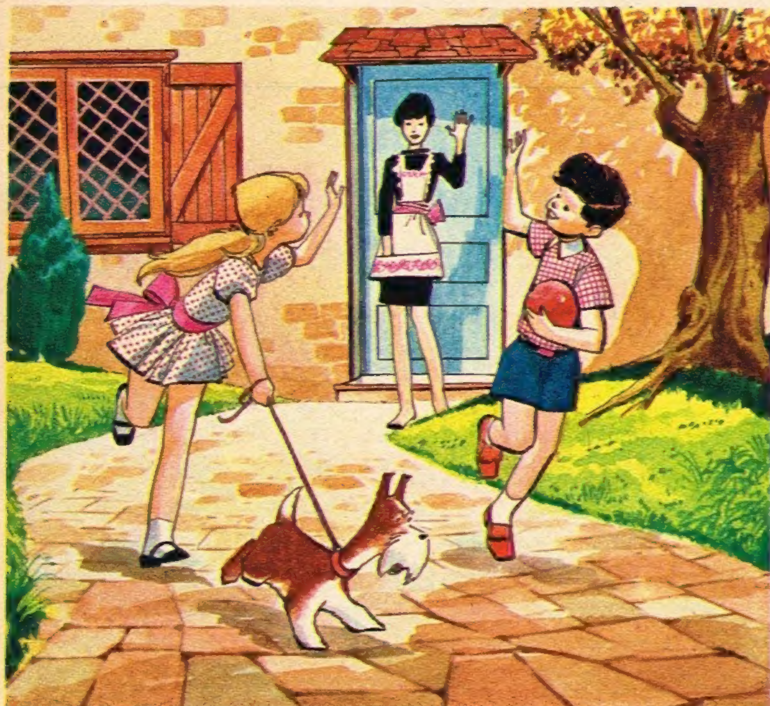
Haastig ging ze naar beneden. De lakeien, de kamermeisjes en alle bedienden keken haar verbaasd na. „Wie is die prinses?" vroegen ze, want door de droomjapon zag Bella er uit als een echte prinses. In de tuin kwam Bella de prins tegen, die juist bij Rozemarijn was geweest. „Ik ben een prinses kwijtgeraakt, maar ik heb een andere prinses gevonden!" riep hij uit.

„Ik ben geen prinses," zei Bella. „Voor mij ben je er wél een!" lachte de prins.

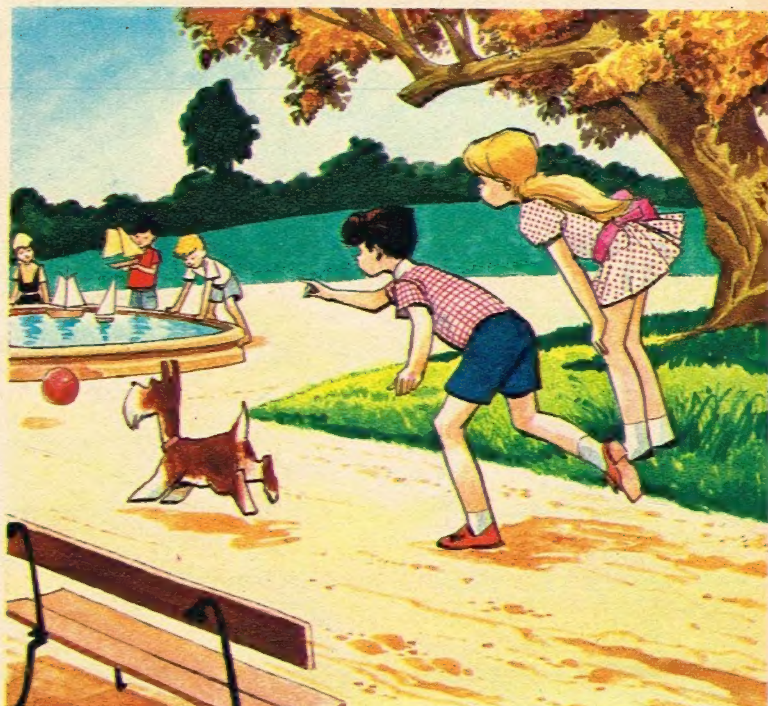
Een paar dagen later trouwde Bella in de droomjapon die ze zelf gemaakt had. En Rozemarijn bleef nog heel lang doorgaan met dansen, spelen, pudding eten, laat opstaan en laat naar bed gaan, poppetjes tekenen en alles wat ze nog meer graag deed. Zo waren ze tenslotte alle drie gelukkig!

Mevrouwtje

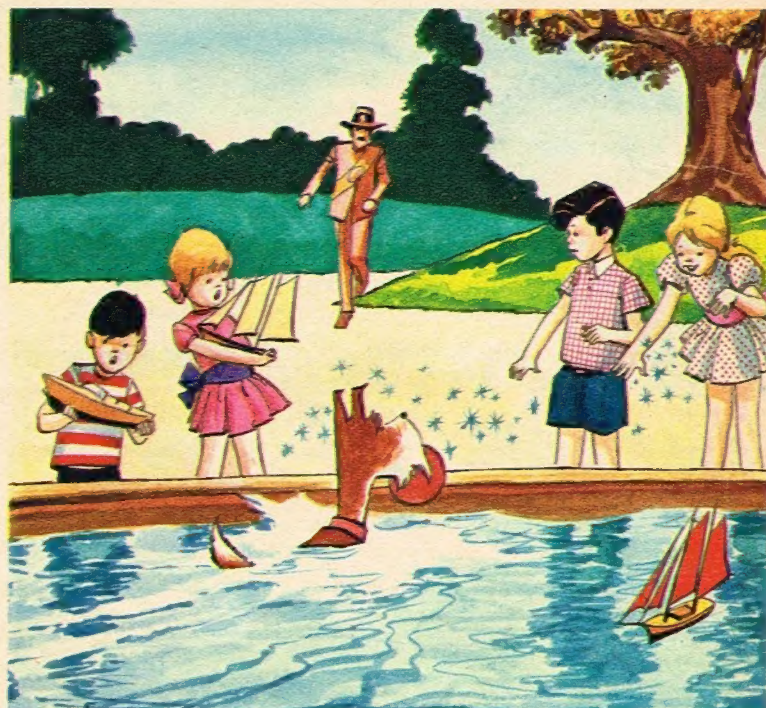
❶ „Speel maar fijn, kinderen!" roept mevrouwtje Sprokeboom. Ze wuift Pukkie en Wanda na, als ze met hun bal naar het park hollen. Ook Doedie de hond mag vandaag mee. Hij trekt aan de lijn, zodat Wanda hem bijna niet houden kan. Hondjes vinden het heerlijk om in het park te mogen spelen!

❷ Om de beurt gooien Wanda en Pukkie de bal over het pad. Dan rent Doedie erachteraan om de bal te halen. Soms lukt het hem de bal met zijn bek op te vangen. Nu is het Pukkies beurt om de bal weg te gooien. Maar deze keer slingert hij de bal zo ver weg, dat hij in de vijver rolt.

❸ Geen nood! Doedie kan zwemmen. Hij wil de bal wel halen. „Niet doen!" roepen Wanda en Pukkie, want ze weten dat het verboden is hondjes in de parkvijver te laten zwemmen. Natuurlijk luistert Doedie niet. Jonge hondjes zijn allemaal ongehoorzaam en hij vindt zwemmen juist zo reuze heerlijk!

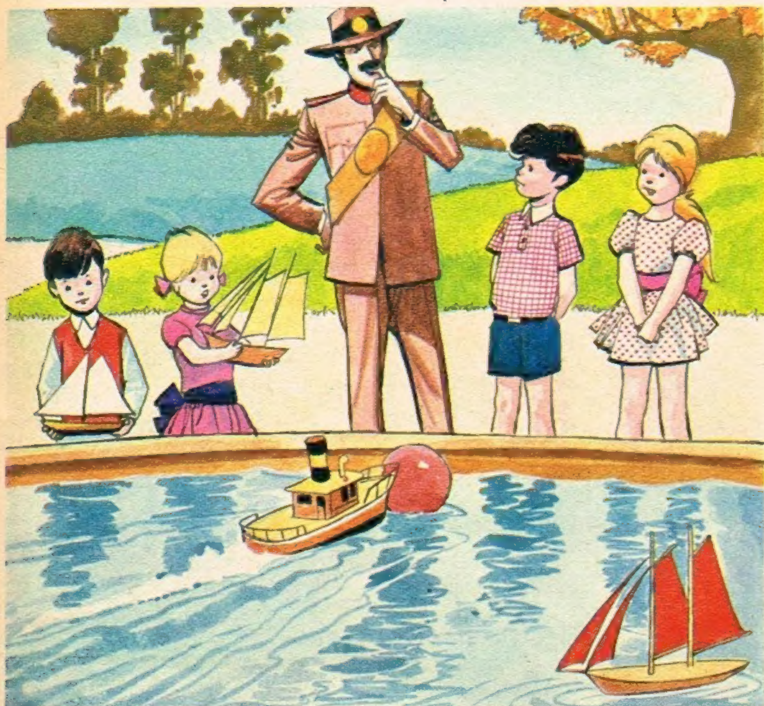
❹ „Wat zie ik daar?" horen ze in de verte de stem van de parkwachter. En wat gebeurt er nu? Er komen sterretjes uit Wanda's hand en opeens is Doedie verdwenen. Wanda heeft getoverd. Dat kán ze immers. Je weet toch wel dat ze een elfje is uit Sprookjesland? Dat mogen de mensen niet weten!

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 31 92 00. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) ƒ 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo. Artwork by Eurostudio, Milan.

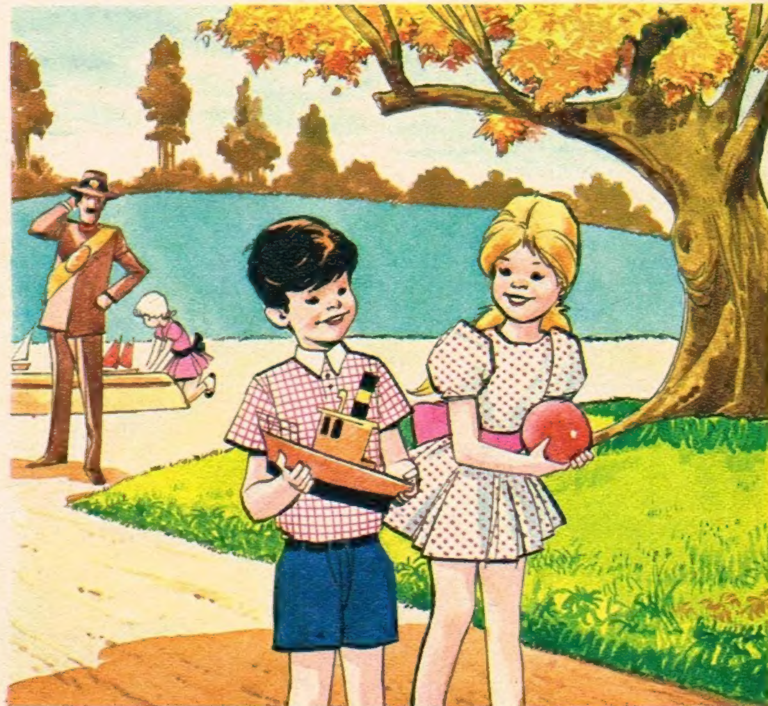

Sprokeboom

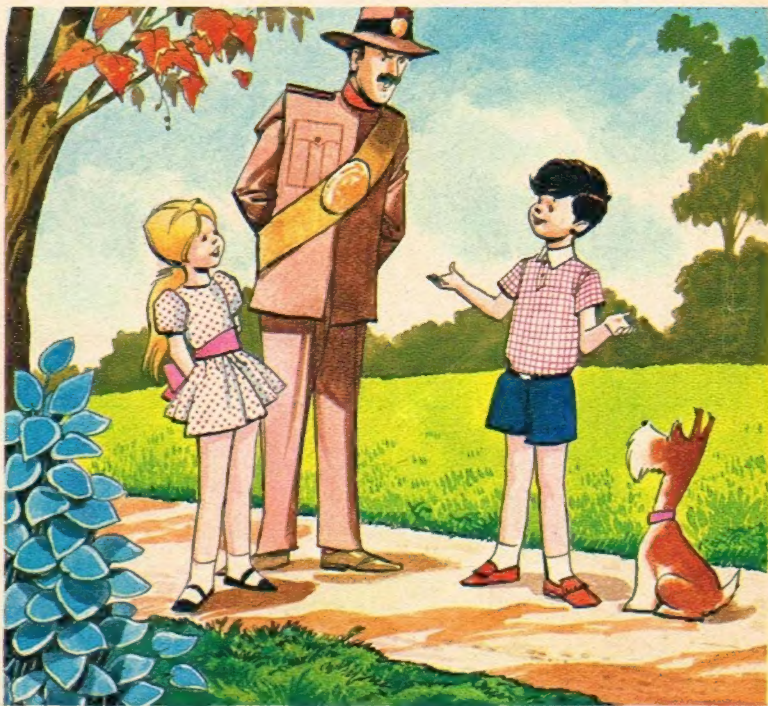
5 Plotseling is Doedie veranderd in een speelgoedbootje. De boot duwt de bal naar de waterkant. „Waar is die hond gebleven?" roept de parkwachter. „Weggetoverd!" roept die stoute Pukkie. „Hou je mond, kwajongen," moppert de parkwachter. „Mensenkinderen kunnen niet toveren. Opschepper!"

6 Pukkie en Wanda moeten hun best doen om de parkwachter niet heel hard uit te lachen. Hij moest eens weten dat ze helemaal geen mensenkinderen zijn en dat hun mama, mevrouwtje Sprokeboom, de koningin van Sprookjesland is! Wat zou hij dan een grote ogen opzetten, in plaats van zo te mopperen!

7 Wanda en Pukkie hebben de bal en de boot uit het water gehaald. Achter de struiken zetten ze de boot op de grond. Wanda doet nóg een toverkunst. De boot moet natuurlijk weer in hun eigen Doedie veranderen. De boze parkwachter heeft het gelukkig niet gezien. Daar komt hij achter ze aan.

8 „Wat doen jullie hier?" vraagt hij streng. „Toveren van hokuspokus!" lacht Pukkie met een stout gezicht. „Als je niet maakt dat je thuiskomt, krijg je hokus-pokus op je broek!" zegt de parkwachter. Lachend gaan Wanda, Pukkie en Doedie naar huis. Ze hebben een geheim dat lekker niemand kent!

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

Diep in het bos wonen de vrolijke bosmannetjes en -vrouwtjes. De tekenaar is bij hen op bezoek geweest en heeft deze plaat voor jullie gemaakt. Kijk goed naar alle mensen, dieren en dingen, dan kun je de juiste antwoorden hieronder invullen.

1.
Op de plaat staan bosmannetjes met een hoedje op. Het zijn er . . .

2.
Sommige bosvrouwtjes dragen een mutsje. Het zijn er. . .er. . .

3.
Een bosvrouwtje schept de kommetjes vol. Het zijn er . . .

4.
De bosmannetjes en -vrouwtjes houden van paarden. Ik zie er . . .

5.
Ook konijntjes horen bij hun vriendjes. Ik zie er . . .

6.
Hertjes zijn niet bang voor het bosvolkje. Ik zie er. .

Antwoorden: 1 — 3; 2 — 3; 3 — 7; 4 — 4; 5 — 6; 6 — 5.